

„Mjög lærdómsríkt en erfitt“ - segir Ómar Sigurvin Gunnarsson í samninganefndinni

„Við lögðum mikla vinnu í undirbúning að kröfugerð okkar og skoðuðum hver launin væru í löndunum í kringum okkur og einnig gerðum við skoðanakönnun meðal félagsmanna Lí um hvaða laun þeir teldu sig geta sætt sig við,“ segir Ómar Sigurvin.

„Mesta nýbreytnin við þennan samning er uppbygging launatöflunnar og hvernig lækna geta samið sig upp töfluna. Þetta eykur möguleika launagreiðandans til að laða til sín ákveðið fólk sem hefur sérþekkingu sem stofnunin sækist eftir og getur nú greitt fyrir sérstaklega,“ segir Ómar Sigurvin sem var formaður Félags almennra lækna árin 2011-2014 og á sæti í samninganefnd Lí.

„Við þekkjum það mjög vel frá undanfórnum árum að fólk hefur orðið að fara í gegnum dómskerfið til að ná fram sjálf-sögðum samningsbundnum réttindum sínum,“ segir Ómar Sigurvin. „Mjög mörg deilumál sem risið hafa útaf túlkun kjarasamnings hafa fallið læknum í hag. Með því að útskýra betur í samningnum ákveðna þætti, eru báðir aðilar með leikreglurnar betur á hreinu. Við þurftum hins vegar að lúta í lægra haldi hvað varðar orðalag um hvíldartímaákvæði, veikindi og slys þar sem samninganefnd ríkisins var ekki tilbúin til að breyta texta samningsins sem er sá sami í öllum samningum opinberra starfsmanna. Vaktakafli samningsins verður samræmdur fyrir alla lækna og minnkar það flækjustig samningsins töluvert. Annað sem mögulega gerir samninginn sanngjarnari er að greiðslur fyrir gæsluvaktir verða greiddar

eftir vinnuframlagi á vaktinni og ýmsir aukaþættir sem ekki hefur verið greitt fyrir verða nú greiddir. Með þessu verður launauppbyggingin gegnsærri og allir sitja við sama borð.“

Ómar Sigurvin segir að hann hefði viljað sjá laun kandidate og deildarlækna hækka meira en raun ber vitni þó hækkingunin sé umtalsverð. „Til að mæta þessu er greitt meira fyrir staðarvaktir sem lenda mest á deildarlæknum og einnig að vaktafri eru aukin til þeirra og þetta nýttist deildarlæknum vel. Með þessum breytingum náum við vel ásættanlegum launahækkunum miðað við vinnuframlag. Þetta mun batna enn frekar eftir því sem líður á samningstímann.“

„Við lögðum mikla vinnu í undirbúning að kröfugerð okkar og skoðuðum hver launin væru í löndunum í kringum okkur og einnig gerðum við skoðanakönnun meðal félagsmanna Lí um hvaða laun þeir teldu sig geta sætt sig við. Við náðum nokkurn veginn þeim mörkum sem félagsmenn nefndu fyrir sérfræðinga og yfirlækna en ekki alveg fyrir almennu lækna. Samningurinn leiðréttir þó að nokkru launaþróun almennu lækna miðað við almenna launaþróun í landinu en þar höfðu þeir dregist verulega aftur úr. En við ætluðum líka að ná markmiðum

okkar í launum yngri sérfræðinga, bæði til að halda í þá sem eru komnir heim og laða hingað þá sem eru erlendis. Samningurinn er stórt skref og gríðarlega mikilvægt skref í þá átt.“

Ómar Sigurvin dregur enga dul á að samningsgerðin öll og samningaviðræðurnar hafi verið erfiðar og langar. „Ég held að enginn læknir hafi trúað því að við þyrftum að fara alla leið í verkfall til að ná markmiðum okkar. Þegar við mættum á fyrsta fundinn með samninganefnd ríkisins eftir að hafa legið yfir kröfugerðinni í tæpt ár og lagt gríðarlega mikla vinnu í hana, þjuggumst við einhvern veginn við því að samninganefndin myndi taka hugmyndum okkar fagnandi og sjá hlutina í sama ljósi og við. Ekki síst vegna þess hver staðan væri í heilbrigðiskerfinu og mikilvægt að snúa þeirri þróun við. Það kom töluvert á óvart að samninganefnd ríkisins hafi ekki haft meira umboð til að semja við okkur í eina 6 mánuði áður en til verkfalls kom og einhver skriður tók að færast í samningana. Það jákvæða við þetta allt saman var hversu ótrúleg samstaða var meðal lækna og hversu mikla velvild og skilning almenningur sýndi okkur. Þetta var því mjög lærdómsríkt en ég held að læknum hafi jafnframt þótt þetta mjög erfitt.“